

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 18/24
5.2.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судије Јелене Шкулић, председника већа и судија Снежане Јовановић и Душанке Ђорђевић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела **према окривљеном власнику АА и др**, одлучујући о жалби бранилаца окривљеног власника АА и пуномоћника трећих лица власника ББ и ВВ, адвоката Горана Петронијевића, Младена Магделинића и Дејана Радмиловића, изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Пои-По1 бр. 10/24 од 24.09.2024. године, након рочишта одржаног дана 31.01.2025. године у смислу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић, окривљеног власника АА, те браниоца окривљеног власника АА и пуномоћника трећих лица власника ББ и ВВ, адвоката Дејана Радмиловића, те већања и гласања дана 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба бранилаца окривљеног власника АА и пуномоћника трећих лица власника ББ и ВВ, адвоката Горана Петронијевића, Младена Магделинића и Дејана Радмиловића, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Пои-По1 бр.10/24 од 24.09.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Пои-По1 бр. 10/24 од 24.09.2024. године, усвојен је захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК. бр. 7/23 од 25.06.2024. године, за привремено одузимање имовине за коју постоје основи сумње да је проистекла из кривичног дела извршеног од стране окривљеног АА, против кога се води кривични поступак због кривичних дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ, по оптужници Јавног тужилаштва за организовани криминал КТО бр. 89/23 од

01.11.2023. године, па је привремено одузета имовина, и то:

1) од окривљеног власника АА:

-двособан стан бр. ..., површине 110 м², у Улици ..., на катастарској парцели бр. ..., ЛН ... КО ... „...“, СКН ..., као и право коришћења паркинг места бр. ... и ... на катастарској парцели бр. ... ЛН ... КО ... „...“, СКН ... и

-средства на наменском девизном депозиту број ... отвореном код “Комерцијалне банке” АД Београд у износу од 5.287,98 евра;

2) од трећег лица - власника ББ (ванбрачна супруга окривљеног АА):

-стан бр. ..., површине 65 м², у Улици ..., на катастарској парцели ..., ЛН ... КО ... „...“ и

-1/3 идеалног дела породичне стамбене зграде у Улици ...површине 134 м², 1/2 идеалног дела објекта пословних услуга површине 27 м², 1/2 идеалног дела помоћне зграде површине 23 м² у Улици ... и 1/2 идеалног дела на катастарској парцели ... површине 360 м², ЛН ..., КО ... „...“, СКН ... и

3) од трећег лица - власника ВВ (ћерка окривљеног АА):

-средства на девизном рачуну број ..., отвореном код “Banca Intesa” у износу од 6.060,59 евра.

Привремено одузимање имовине може трајати најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што је суд до подношења захтева за трајно одузимање имовине дужан да најмање једном годишње по службеној дужности преиспита одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Привремено одузетом имовином управљаће Дирекција за управљање одузетом имовином, у складу са одредбом члана 9 став 1 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Против наведеног решења, жалбу су благовремено изјавили браниоци окривљеног власника АА и пуномоћници трећих лица власника ББ и ВВ, адвокати Горан Петронијевић, Младен Магделинић и Дејан Радмиловић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине решење Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Пои-По1 бр. 10/24 од 24.09.2024. године.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је, у поднеску Ктж бр. 95/24 од 13.12.2024. године, предложила да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу бранилаца окривљеног власника АА и пуномоћника власника трећих лица ББ и ВВ, адвоката Горана Петронијевића, Младена Магделинића и Дејана Радмиловића, изјављену против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Пои-По1 бр. 10/24 од 24.09.2024. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је, на основу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одржао рочиште у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић, окривљеног

власника АА, који је доведен из Окружног затвора у Београду и браниоца окривљеног власника АА, уједно пуномоћника трећих лица власника ББ и ВВ, адвоката Дејана Радмиловића, а у одсуству трећег лица власника ББ, трећег лица власника ВВ и бранилаца окривљеног власника АА, уједно пуномоћника трећих лица власника ББ и ВВ, адвоката Горана Петронијевића и Младена Магделинића, који су уредно позвани, на коме је саслушао окривљеног власника АА и извршио увид у све доказе изведене током првостепеног поступка, укључујући и накнадно достављене од стране бранилаца односно пуномоћника.

Бранилац окривљеног власника и пуномоћник трећих лица власника, адвокат Дејан Радмиловић је на рочишту у свему остао при наводима и предлозима из жалбе, као и при предлогу да се у доказном поступку у својству сведока испитају ГГ, на околност позајмице новца окривљеном за куповину стана у Ул. ... у ..., затим, отац окривљеног ДД, на околност поклона новца окривљеном, мајка окривљеног ЋЋ, као продавац и ЕЕ, као купац, на околност износа купопродајне цене за стан у Ул. ... у ..., ЖЖ, на околност позајмице новца ББ и ЗЗ, на околност да су новчана средства на рачуну ББ уплаћена од стране њене баке ЗЗ, ком предлогу се придружио окривљени власник АА, наводећи да ће ови сведоци потврдити да се ради о законито стеченој имовини, док се јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал противила извођењу доказа непосредним испитивањем именованих лица, истичући да се ради о лицима од којих је већина у блиском сродству са окривљеним и његовом супругом, те да су у питању њихови пријатељи, због чега сматра да би приликом сведочења били пристрасни, као што сматра и да је доказивање законитости прихода у XXI веку испитивањем сведока превазиђено.

Приликом саслушања на рочишту, окривљени власник АА је указао на специфичност свог положаја од 2002. године па надаље, заправо да у периоду од 2002. до 2007. године није живео у Србији, да је органима гоњења био недоступан за хапшење, а да се у периоду од 2007. до 2015. године налазио на издржавању казне затвора. Имајући у виду све то, како је навео, у том периоду он није могао да се бави криминалним активностима, а било је логично да му је целокупна породица, како његова, тако и породица његове супруге и њихови пријатељи, помагали у издржавању.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, размотрио је целокупне списе предмета и одбио наведене доказне предлоге браниоца односно пуномоћника, налазећи да су, код чињеничног стања утврђеног током поступка изведеним доказима као претходно, сувишни, те да би њихово извођење било противно начелу целисходности и економичности поступка, а чијем би неоправданом и знатном одуговлачењу допринело, па је, по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, нашао:

-жалба је неоснована.

Наиме, првостепени суд је, у складу са одредбом члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, на основу свестране анализе свих достављених доказа утврдио да су испуњени услови неопходни за доношење решења којим се привремено одузима имовина, односно да постоји основана сумња да је окривљени АА извршио кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези са ставом 1 КЗ, удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 2 и 1 КЗ, која су му стављена на

терет оптужницом Јавног тужилаштва за организовани криминал КТО бр. 89/23 од 01.11.2023. године, затим, да у конкретном случају постоје околности из којих произлази основана сумња да имовина, која је ближе наведена у изреци побијаног решења, проистиче из кривичног дела и да је у очигледној несразмери са законитим приходима окривљеног власника АА и трећих лица власника ББ и ВВ, да вредност имовине прелази износ од 1.500.000,00 динара, као и да постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем, што супротним жалбеним наводима није доведено у сумњу.

У жалби је наведено да првостепени суд није правилно размотрио и образложио све услове који морају бити испуњени да би суд донео решење којим се имовина привремено одузима, да је новац који му је био потребан за куповину стана у Ул. ..., окривљени АА обезбедио од позајмице од ГГ, а да износ новчаних средстава који се налази на рачуну окривљеног представља поклон који је добио од свог оца. У односу на стан у Ул. ..., наведено је да је стечен још 2007. године, 15 година пре него што је окривљени према оптужници наводно извршио кривично дело и да је купљен од средстава које је треће лице власник ББ добила од мајке АА, а који новац је мајка АА стекла на основу уговора о купопродаји стана у Ул. ..., који је закључен дана 24.02.2003. године са ЕЕ, као купцем, по купопродајној цени која је у уговору означена у износу од 1.000.000,00 динара, што је учињено ради пореских олакшица, иако се заправо ради о цени од 35.000 евра. Даље се наводи да је треће лице власник ББ на основу уговора о купопродаји од 22.07.2017. године закљученог са ЗЗ стекла 36 м² у породичној стамбеној згради у Ул. ..., за купопродајну цену од 3.000.000,00 динара, која је исплаћена од средстава које је треће лице власник ББ позајмила од ЖЖ, а који зајам је ЖЖ вратила дана 25.07.2024. године од новца који је добила од своје мајке ИИ, којој је на име накнаде за земљиште на кат. Парцели ..., ЗКУЛ ..., КО ... исплаћен износ од 11.050.000,00 динара. За новчана средства на рачуну трећег лица власника ВВ, наведено је да су уплаћена од стране њене баке ЗЗ, која има овлашћење на рачуну на коме се и налазе заплењена новчана средства. Такође, истакнуто је да није правилно утврђена вредност потрошачке корпе за породицу АА и да нема несразмере која би на очигледан начин указивала да је имовина чије се привремено одузимање захтева, проистекла из кривичног дела, као и да тужилаштво у свом захтеву уопште није навело разлоге који оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине односно да постоји вероватноћа која би на очигледан начин указивала да је имовина чије се привремено одузимање захтева проистекла из кривичног дела.

По оцени већа овог суда, изнети жалбени наводи нису основани и њима се не доводи у сумњу правилност и законитост одлуке из побијаног решења. Најпре, неоснован је жалбени навод да тужилаштво у захтеву уопште није навело разлоге који оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине, имајући у виду да се у последњем пасусу на страни 11 захтева Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК бр. 7/23 од 25.06.2024. године, то јасно наводи и да, с обзиром на то да се ради о непокретностима велике тржишне вредности на атрактивним локацијама, које могу бити лако продате, постоји вероватноћа да би касније одузимање предметне имовине било отежано или онемогућено, а што се цитира и на страни 4 побијане одлуке, при чему новац може бити потрошен, прикривен, помешан са законитим приходима или конвертован у другу имовину, које разлоге је првостепени суд са основом прихватио као уверљиве и довољне, имајући у виду и чињеницу да се кривични поступак налази у почетној фази доказног поступка, као и да се имовина може отуђити на различите начине, који не укључују обавезно законито и савесно располагање истом.

Ценећи жалбене наводе да је погрешно утврђена висина потрошачке корпе за породицу АА, имајући у виду да окривљени није све време живео са њима и да је његова

породица у периоду од 2003. до 2022. године имала различити број чланова у одређеним временским периодима, те да је, према мишљењу вештака Александра Павловића од 12.07.2024. године, вредност потрошачке корпе за породицу окривљеног АА у периоду од 2003. године до 2023. године износила 102.228,27 евра, овај суд налази да је првостепени суд најпре правилно из извештаја Јединице за финансијске истраге број 03.2.6.7.1 Сп.бр.230-458/23-8 По-1515/23 од 01.11.2023. године, уз који је достављен табеларни приказ прихода и расхода чланова породице окривљеног АА за период од 2003. године до 2022. године, утврдио да је имовина целокупне породице окривљеног, која је стечена у наведеном периоду, у очигледној несразмери са приходима стеченим у оквиру радног односа и ван њега. Наиме, за окривљеног АА у наведеном периоду не постоје подаци о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада, основима осигурања, уговореним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса остварених од 01.01.1970. године, нити се према истом врши исплата пензија од стране РФЗО за ПИО, док је треће лице ББ, ванбрачна супруга окривљеног, у временском периоду од 2003. године до 2022. године, према подацима РФ ПИО, остварила зараду у износу од 7.706.741,25 динара, чија противвредност у еврима износи 81.004,74 евра, а да су њени приходи, према извештају из Пореске управе, у истом периоду износили 7.812.070,96 динара, што је у еврима износ од 80.846,58 евра, те да је треће лице ВВ, ћерка окривљеног, у моменту уплате новца на свој девизни рачун имала 18 година и није остваривала зараду. Према наведеном извештају, вредност потрошачке корпе у периоду од 2003. године до 2021. године за четворочлану породицу, а од 2011. године за трочлану породицу, износила је 116.194,43 евра.

Међутим, околност да је према мишљењу вештака Александра Павловића од 12.07.2024. године, вредност потрошачке корпе за породицу окривљеног АА у периоду од 2003. до 2023. године износила 102.228,27 евра, не доводи у сумњу наведени закључак првостепеног суда, те није од утицаја на другачије одлучивање, јер укупни законити приходи породице окривљеног АА и његове ванбрачне супруге ББ у наведеном периоду износе 81.004,74 евра, односно мање од вредности потрошачке корпе од 102.228,27 евра, те они свакако нису имали довољно средстава ни за вредност потрошачке корпе онако како је то опредељено у мишљењу вештака од 12.07.2024. године.

Браниоци окривљеног власника су у жалби даље навели да је за стан у Ул. ... окривљени власник АА новчана средства обезбедио позајмицом од ГГ, чије испитивање су предложили, а да износ средстава који се налази на његовом рачуну представља поклон који је добио од свог оца, чије испитивање је такође предложено. Међутим, код целокупно утврђеног чињеничног стања, суд је имао у виду да није пружен нити предложен било какав доказ о поменутих токовима новца попут признанице, уплатнице, извода из банковног рачуна и сл. који би представљао писани траг о томе да је новац заиста позајмљен нити да је евентуално позајмљени новац од ГГ искоришћен управо за куповину стана у Ул. ..., као ни да је отац окривљеног, ДД, новчана средства у наведеном износу поклонιο свом сину АА, нити да је он средства добијена од оца уплатио на свој рачун.

У односу на стан у Ул. ..., који је побијаним решењем привремено одузет од трећег лица власника ББ, у жалби се истиче да је стечен још 2007. године и купљен од средстава које је ББ добила од мајке АА, ЂЂ, а који је она стекла на основу уговора о купопродаји стана у Ул. ..., који је закључен 24.02.2003. године, са ЕЕ, као купцем, по цени која је у уговору означена у износу од 1.000.000,00 динара ради пореских олакшица купцу, иако је плаћен износ од 35.000 евра, што би потврдили искази наведених лица. Међутим, по оцени овог суда, сувишно је испитивање ЕЕ и ЂЂ на околност продаје стана у Ул. ..., с обзиром на то да

предуговор о купопродаји напред наведене непокретности, у коме се наводи купопродајна цена од 35.000 евра, није оверен код суда, док је решењем Пореске управе, Филијале Ниш од 12.09.2003. године, пореском обвезнику ЋЋ утврђен порез на пренос апсолутних права по основу уговора о купопродаји овереног у Основном суду у Нишу дана 17.03.2003. године под Ов. бр. 1018/2003, те јој утврђена пореска основица у износу од 1.081.325,00 динара и висина пореза од 54.066,25 динара, управо из разлога што је оцењено да је уговорена цена од 17.109,00 динара по м² нижа од тржишне вредности, па је иста утврђена у износу од 18.500,00 динара по м², односно утврђено је да укупна вредност непокретности износи 1.081.325,00 динара, тако да је Пореска управа, као орган који је надлежан за процену тржишне вредности, проценио тржишну вредност наведеног стана у време настанка пореске обавезе.

Без утицаја на другачију одлуку је и жалбени навод да је наведена непокретност стечена 2007. године, јер приликом привременог одузимања имовине није нужно да постоји директна односно узрочно - последична веза између стицања имовине и кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, већ морају да постоје основи сумње да је извршено кривично дело из члана 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, као и да постоји очигледна несразмера између имовине власника и његових законитих прихода, што је овде случај. Стога, временски период стицања имовине није релевантан за одлучивање, будући да је за основаност захтева потребно да буду испуњени услови прописани одредбом члана 25 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, али не и да је предметна имовина проистекла из конкретног кривичног дела за које се окривљени терети.

Оцењујући жалбене наводе да је треће лице власник ББ, на основу уговора о купопродаји закљученог дана 22.07.2017. године, са 33, стекла 36 м² у породичној стамбеној згради у Ул. ..., за купопродајну цену од 3.000.000,00 динара, која је исплаћена од средстава које је треће лице власник ББ позајмила од ЖЖ, овај суд налази да се истима не доводи у сумњу правилност закључка првостепеног суда да су и у односу на ову имовину испуњени сви законом прописани услови за њено привремено одузимање. Наиме, суду нису пружени докази да је ЖЖ позајмила новац трећем лицу власнику ББ, док изјава ЖЖ о томе, сама за себе, без постојања других адекватних доказа, не потврђује на несумњив начин да је новац у наведеном износу заиста дат ББ, нити да је она та средства искористила за куповину наведене непокретности. Такође, неоснованим се показују и жалбени наводи да је износ новчаних средстава од којих је треће лице власник ББ вратила наведени зајам ЖЖ, она добила од своје мајке ИИ, којој је на име накнаде за коришћење земљишта на кат. Парцели..., ЗКУЛ ... КО ..., исплаћен износ од 11.050.000,00 динара, будући да суду за то нису пружени адекватни докази, посебно имајући у виду да је на рачун ИИ износ од 11.050.000,00 динара уплаћен као "помоћ родбине" и да суду није достављена правноснажна пресуда којом је именованој досуђена накнада за земљиште у наведеном износу.

У односу на новчана средства на рачуну трећег лица власника ВВ, у жалби се наводи да су иста уплаћена од стране њене баке 33, која је у изјави код нотара навела да поседује новчана средства на банковним рачунима и да ће та средства користити за школовање унуке ВВ. Међутим, првостепени суд је са основом оценио да изјава 33, дата код јавног бележника ..., под бројем УОП:7376-2022 од 03.08.2022. године, у којој наводи да новчана средства на рачунима ... и ..., који се воде код "АИК банке" а.д. Београд, Филијала у Нишу, жели да користи за школовање унуке ВВ, јер је упозната да је ВВ примљена на ... и да је спремна да финансира њено школовање, као и фотокопије картица "Banca Intesa", које гласе на име 33, у прилогу, нису од утицаја на другачију одлуку, будући да се из наведеног не може

утврдити да је 33 подизала новац са свог рачуна и предавала га ВВ, нити да је дала овлашћење ВВ да она подиже средства са њеног рачуна, а која би затим ВВ уплаћивала на свој рачун, према динамици како је то наведено у изводу са њеног рачуна који се води код “Banca Intesa”, при чему суду није достављен ни доказ да је ВВ студент факултета ..., док достављене фотокопије картица “Banca Intesa” такође не потврђују жалбене наводе, нарочито имајући у виду да у поменутој изјави 33 наводи да за школовање жели да користи средства која има на рачуну који се воде код “AIK banke.”

С обзиром на све изнето, правилним се показује закључак првостепеног суда да из законитих прихода окривљеног власника АА и чланова његове породице у опредељеном временском периоду, окривљени власник и трећа лица власници нису могли да стекну имовину и новчана средства која су предмет захтева за привремено одузимање. Притом, сви жалбени наводи претходно су били истакнути и у одговору на захтев за привремено одузимање имовине Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК бр. 7/23 од 25.06.2024. године, Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, у побијаном решењу их је правилно оценио и са основом закључио да је предметну имовину нужно привремено одузети, а за своју одлуку је дао јасне и логичне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

На основу свега наведеног, а сходно одредби члана 467 став 4 Законика о кривичном поступку у вези са чланом 32 став 2 Закона о одузимање имовине проистекле из кривичног дела, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, донео је одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Јелена Шкулић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић